

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
ІФ № 580 – 148Р від 24. 11. 2011 р.

№ 15 (29)

У НОМЕРІ

**Новини
Юридичного інституту**

стор. 2

Про забезпечення прав іпотекодержателя при банкрутстві іпотекодавця

Фінансова криза, що мала місце в Україні у 2008 році та наслідки якої повністю не вдалось подолати і до сьогодні, особливо негативно позначились на кризі банківської системи держави, зокрема, в частині кризи платоспроможності клієнтів - позичальників банку.

Саме у вказаний період можна було спостерігати чисельні випадки невиконання позичальниками умов кредитних договорів, а також прояв своїх «болючих» місць законодавчих норм, якими врегульовуються кредитні відносини між банками та позичальниками.

стор. 5

Позиції Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ щодо юрисдикції загальних судів

Конституцією України 1996 року закріплено положення про поширення судової юрисдикції на всі правовідносини, що виникають у державі (ст. 124). Це свідчить про піднесення ролі судів у правовій системі держави, оскільки саме з цього часу їх компетенція охоплює всі спори про право та інші правові питання, що потребують юридичного вирішення.

стор. 7

Інтерв'ю з

адміністратором Бізнес-
інкубатора

Івано-Франківської області

Володимиром

Миколайовичем Малім

стор. 11

Завідувача кафедри
конституційного,
міжнародного та
адміністративного права
Юридичного інституту
Прикарпатсько-
го національного
університету
імені Василя Стефаника
Ославського Михайла
Івановича
нагороджено орденом
«За заслуги»!

«ВЕСНЯНА ХВИЛЯ»

24 квітня 2013 року відбувся виступ Юридичного інституту в рамках фестивалю «Весняна хвиля 2013». Виступ розпочався із вітального слова Директора Юридичного інституту д.ю.н, професора В.А.Васильєвої, яка наголосила на тому, що Юридичний інститут розвиває не лише професійні вміння студентів у сфері юриспруденції, але й створює усі можливості для вільної творчості студентів та їх духовного розвитку і вдосконалення.

стор. 4

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ:

І. Б. Медицький
Самочинне
будівництво:
суддівське тлумачення

О. Ю. Петечел
Позапланова виїзна перевірка
платника податку органами
ДПС: правило чи виняток?

(продовження)

16-19 квітня 2013 року у м. Харків відбувся II етап Всеукраїнської студентської олімпіади з правознавства, який став завершальним етапом Всеукраїнської студентської олімпіади за спеціальністю «Правознавство» 2012/2013 навчального року. Ось уже третій рік поспіль організовували студентську олімпіаду представники Національного університету «Юридична академія України ім. Ярослава Мудрого», в якому і проходили змагання.

Олімпіада є змаганням з теоретичної та практичної підготовки студентів старших курсів згідно з Переліком напрямів і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка фахівців у вищих навчальних закладах за відповідними освітньо-кваліфікаційними рівнями.

Загалом за перемогу на Олімпіаді змагалися команди-представники 56 вищих навчальних закладів України та відповідно 149 студентів IV-Vкурсів, серед них – безперечно і команда Юридичного інституту Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника у складі студента IV курсу Василя Греська, студентки V курсу Мар'яни Сигидин та керівника

команди к.ю.н., доцента кафедри цивільного права Юридичного інституту Ольги Зозуляк.

З приємністю повідомляємо, що у Харкові наша команда вже вкотре показала чудові результати. За кількістю балів студенти посіли друге місце в командному турі, поступившись лише команді Національного університету «Юридична академія України ім. Ярослава Мудрого». Більше того, Василь Гресько і Мар'яна Сигидин вибороли другі місця також і за результатами проведення індивідуального туру, в якому брали участь тридцять студентів-учасників з найбільшою кількістю одержаних балів.

Від усього професорсько-викладацького складу та студентів Юридичного інституту ще раз щиро вітаємо нашу команду з перемогою та бажаємо подальших життєвих успіхів та тріумфів!

Вітаємо студентів інституту - переможців стипендіальної програми «Завтра.UA»»

Студенти Юридичного інституту Андрій Сторожук (науковий керівник Ю.І. Микитин) і Василь Гресько (науковий керівник В.В. Корольов) стали переможцями 7-го щорічного загальнонаціонального конкурсу Стипендіальної програми «Завтра.UA».

Цього року участь в конкурсі взяли близько 1900 студентів з-понад 100 вищих навчальних закладів IV-го рівня акредитації з усіх регіонів України.

Протягом року переможці отримуватимуть від Фонду щомісячну стипендію розміром 942 грн. та підтримку у реалізації індивідуальних науково-дослідних та соціально-економічних проектів.

**Вітаємо студента
Юридичного коледжу
Миколу Шекеряка із
зайнятим 3 місцем
в першості України з
КУДО**

ПОЧЕСНІ НАГОРОДИ

ЮРФАКТИ+
№ 15 (29)

3

Завідувача кафедри конституційного, міжнародного та адміністративного права Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника нагороджено орденом «За заслуги»!

Відповідно до Указу Президента України Віктора Януковича «Про відзначення державними нагородами України працівників підприємств, установ, організацій» за вагомий особистий внесок у соціально-економічний, науково-технічний, культурно-освітній розвиток Української держави, вагомі трудові досягнення, багаторічну сумлінну працю орденом «За заслуги» III ступеня нагороджено Ославського Михайла Івановича — завідувача кафедри конституційного, міжнародного та адміністративного права Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

НАУКОВІ КОНФЕРЕНЦІЇ

9-10 травня 2013 року делегація Юридичного інституту Прикарпатського національного університету у складі заступника директора Юридичного інституту, к.ю.н., доцента Ю.І.Микитина, д.іст.н., професора С.В. Адамовича, к.ю.н., доцента С.М. Романко, викладача Є. Д. Тонієвич, студентів 4-го курсу Юридичного інституту Т. Сікірської, Р. Андрійовича, А. Клименко за сприянням обласної ради та професора С.В. Адамовича, відвідала наукову конференцію «Polska i Ukraina – razem we wspolnej Europie» у м. Варшава (Польща).

На конференції було обговорено основні вектори політико-правової та культурної співпраці Польщі та України, напрями стратегічного партнерства України та Польщі у рамках євроінтеграційних процесів, історичні передумови та особливості міжнародної співпраці двох сусідніх народів. Доповіді представників Юридичного інституту викликали значу зацікавленість польських науковців. Зміцнено міжнародну співпрацю Юридичного інституту із Варшавським університетом та Вищою школою мита та логістики, на базі яких проводилась конференція.

О СПОРТ, ТИ МИР!

**Вітаємо Юридичний інститут із I місцем у загальнокомандному заліку XII спартакіади Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника!!!
Ми п'ять років поспіль – найкращі!!!**

24 квітня 2013 року відбувся виступ Юридичного інституту в рамках фестивалю «Весняна хвиля 2013». Виступ розпочався із вітального слова Директора Юридичного інституту д.ю.н, професора В.А.Васильєвої, яка наголосила на тому, що Юридичний інститут розвиває не лише професійні вміння студентів у сфері юриспруденції, але й створює усі можливості для вільної творчості студентів та їх духовного розвитку і вдосконалення.

Зал актового залу Прикарпатського національного університету був переповнений, а програма виступу вразила своєю свіжістю, оригінальністю та чудовим підбором виконавців. Готувався виступ студентами за координацією заступника директора Юридичного інституту, к.ю.н., доцента Ю. І. Микитина.

Юридичний інститут має і свій успішний студентський танцювальний колектив – представлений того дня виконанням пристрасного тан-

цю «Ча-ча-ча» Христиною Систалюк і Миколою Бельбасом та танцювальної композиції «Цвіте терен» Анною Тарас. Драмгурток Юридичного інституту представив чудову сценку «Водевіль гумору Українських січових стрільців «Вісьта-війо»(виконавці ролей – Артур Доронін та Андрій Квятковський); тішили своїм неповторним співом Володар гран-прі конкурсу „Захід ХХІ століття” студентка Юридичного інституту Надія Шекеряк, студентка Юридичного інституту, Заслужена артистка України Квітослава Гіга, студент Юридичного інституту Степан Гіга (молодший).

Авторська емоційна поезія звучала під час виступу з вуст студентки Юридичного інституту Юлії Жилияк.

Приємно, що до виступу Юридичного інституту долучились і учні партнерської ЗОШ-лицею №23, вихованці міського центру дитячої та юнацької творчості, ансамбль гітаристів під керівництвом Олега Короткова із «В'язанкою народних пісень».

Висловлюємо щирю вдячність усім, хто долучився до підготовки такого емоційного та успішного виступу Юридичного інституту та бажаємо їм подальшої наснаги і грандіозних творчих досягнень!

Новий формат проведення практичних занять в Юридичному інституті!

08 квітня 2013 року студентами-консультантами Юридичної клініки Юридичного інституту було проведено модельне показове судове засідання. За сформованою попередньо фавбулою студентами розглядалася справа в порядку окремого провадження – усиновлення дітей-сиріт подружжям, яке є громадянами України.

Головуючим суддею у справі виступила доцент, кандидат юридичних наук, заступник директора Юридичного інституту Логвінова Марія Володимирівна.

На засіданні були присутні практикуючі юристи, зокрема

адвокати компанії «Західно-українська правнича компанія», які по закінченню модельного судового засідання дали свою фахову оцінку роботі студентів.

Адвокати наголосили, що проведення таких практичних занять є надзвичайно позитивним досвідом. Зокрема, відзначили важливість проведення таких модельних судових засідань для набуття студентами практичних навичок юриста. Окрім того, по завершенню судового засідання адвокати розглянули типові помилки юристів, які допускаються на практиці та надали корисні практичні поради.

Проблеми правозастосування

Про забезпечення прав іпотекодержателя при банкрутстві іпотекодавця

Фінансова криза, що мала місце в Україні у 2008 році та наслідки якої повністю не вдалось подолати і до сьогодні, особливо негативно позначились на кризі банківської системи держави, зокрема, в частині кризи платоспроможності клієнтів - позичальників банку.

Саме у вказаний період можна було спостерігати чисельні випадки невиконання позичальниками умов кредитних договорів, а також прояв своїх «болючих» місць законодавчих норм, якими врегульовуються кредитні відносини між банками та позичальниками. Втім, практичні проблеми, що виникають у зазначеній сфері, зумовлені не тільки не зовсім адекватним нормативним регулюванням, а й значною мірою відсутністю єдності правозастосування, на що й буде зосереджена увага у рамках цієї статті.

Потреба вкотре сконцентрувати увагу на особливостях звернення стягнення іпотекодержателя на майно іпотекодавця обумовлена проблемними питаннями, що виникають у юридичній практиці, одне із яких спробуємо охарактеризувати.

Так, одним із вітчизняних комерційних банків було укладено із товариством з обмеженою відповідальністю ряд кредитних договорів, виконання яких забезпечувалось іпотечними договорами. Проте через певний час, перебуваючи у договірних відносинах із банком, товариство опинилось у складній фінансовій ситуації, що зумовило застосування до нього процедури відновлення платоспроможності боржника, яка завершилась винесенням постанови господарським судом про визнання його банкрутом.

У цей період товариство неодноразово відчужило майно, що перебувало в іпотеці, у зв'язку з чим банк звернувся до суду із позовом про визнання недійсними

договорів, укладених товариством щодо відчуження предмета іпотеки без його згоди як іпотекодержателя. При цьому суди першої та апеляційної інстанцій у позовних вимогах банку відмовили, посилаючись на те, що із набранням законної сили постановою господарського суду, кредитні зобов'язання товариства перед банком припиняються, а, отже, припиняється й іпотечний договір, адже припинення основного зобов'язання обумовлює припинення додаткового.

Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних та кримінальних справ позовні вимоги банку задовольнив. Таке неоднакове застосування судами норм матеріального права до спірних правовідносин вимагає відповіді на кілька ключових питань. Так, зокрема, постають питання, які ж особливості нормативного врегулювання іпотечних відносин у разі порушення провадження у справі про відновлення платоспроможності іпотекодавця або визнання його банкрутом та чи підлягають задоволенню вимоги іпотекодержателя у наведеному нами вище випадку?

Очевидно, передусім слід вказати, що при визнанні іпотекодавця банкрутом йдеться не про припинення кредитного договору, що забезпечений заставою, та, відтак, і самих заставних правовідносин, а про їх триваючий характер, проте уже з тими особливостями, що зумовлені банкрутством боржника, а це передбачає певну специфіку нормативного врегулювання.

Інший погляд на окреслене питання, на нашу думку, не буде відповідати законодавчому підходу, визначеному у ст. 593 Цивільного кодексу України щодо підстав припинення заставних правовідносин. Таким чином, беручи за основу наведені вище міркування, слід

визначитись із особливостями спеціального нормативного врегулювання окреслених правовідносин.

Як зазначається у ст. 2 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» провадження у справах про банкрутство регулюється даним Законом, Господарським процесуальним кодексом України, іншими законодавчими актами України. Отже, у межах самого Закону передбачається можливість деталізації нормативного регулювання відносин, що складаються при банкрутстві й іншими нормативно-правовими актами.

Приблизний перелік нормативно-правових актів, що можуть доповнювати (деталізувати) положення Закону міститься у Постанові Пленуму Верховного Суду України «Про судову практику в справах про банкрутство» та включає у себе серед інших Закон України «Про іпотеку». Це означає, що положення цього нормативно-правового акту спрямовані на деталізацію норм Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» та мають пріоритет у застосуванні в порівнянні із ним.

У Законі «Про іпотеку», який, як зазначалось вище, деталізує врегулювання відносин банкрутства передбачено, що іпотекодавець має право відчужувати предмет іпотеки виключно на підставі згоди іпотекодержателя (ст. 9).

Правові наслідки порушення зазначеної вище процедури відчуження предмета іпотеки передбачені ст. 12 Закону України «Про іпотеку», відповідно до якої правочин щодо відчуження іпотекодавцем переданого в іпотеку майна або його передачі в наступну іпотеку, спільну діяльність, лізинг, оренду чи користування без згоди іпотекодержателя є недійсним.

Слід також зауважити, що відповідно до ст. 13 Закону України «Про іпотеку» передання предмета іпотеки в наступну іпотеку може здійснюватись за згодою попередніх іпотекодержателів, якщо інше не встановлено попереднім іпотечним договором. При цьому попередня іпотека має вищий пріоритет над наступними іпотеками.

Має певні особливості і процедура звернення іпотекодержателем стягнення на предмет іпотеки. Так, у ст. 23 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»

визначено, що забезпечені кредитори зобов'язані подати заяву з грошовими вимогами до боржника під час провадження у справі про банкрутство лише в частині вимог, що є незабезпеченими, або за умови відмови від забезпечення.

Крім того, у ст. 45 Закону «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» міститься правило, за яким погашення вимог забезпечених кредиторів за рахунок майна банкрута, що є предметом забезпечення, здійснюється в позачерговому порядку. А це означає, що у нормах Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» передбачається право іпотекодержателя на першочергове задоволення вимог за рахунок предмета іпотеки.

Спеціальні правила звернення стягнення на предмет іпотеки містить Закон України «Про іпотеку». Так, відповідно до ч. 2 ст. 33 цього Закону у разі порушення провадження у справі про відновлення платоспроможності іпотекодавця або визнання його банкрутом або при ліквідації юридичної особи - іпотекодавця іпотекодержатель набуває право звернення стягнення на предмет іпотеки незалежно від настання строку виконання основного зобов'язання, якщо іпотекодержатель і правонаступник іпотекодавця не досягнуть згоди про інше. Це означає, що для іпотекодержателя від-

сутні обмеження звернення до суду з вимогою про стягнення на предмет іпотеки. Враховуючи дане положення Закону «Про іпотеку», а також наведені нами вище законодавчі норми щодо обов'язковості надання згоди іпотекодержателя на відчуження предмета іпотеки, слід констатувати наявність підстав для визнання недійсними договорів, спрямованих на відчуження предмета іпотеки без згоди іпотекодержателя із застосуванням правових наслідків їх недійсності.

Підсумовуючи, слід наголосити, що визнання недійсним правочину, який спрямований на відчуження предмета іпотеки без згоди іпотекодержателя, є одним із універсальних способів захисту порушеного права іпотекодержателя. Нівелювання цього способу захисту у окресленій сфері відносин веде до знецінення захисної функції, що притаманна цивільному праву, несе приховану загрозу щодо втрати фундаментальних цивілістичних уявлень про суть основного та додаткового зобов'язань, а також значення способів забезпечення виконання цивільно-правових зобов'язань.

*Ольга Ігорівна Зозуляк,
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри
цивільного права
Юридичного інституту
Прикарпатського
національного університету
імені Василя Стефаника*

ДО ДНЯ МАТЕРІ
студентське телебачення
«ЮР ТВ» Юридичного інституту
підготувало новий відеоролик,
доступний за адресою:
<http://www.youtube.com/user/TvFemida>

ОГЛЯД ПРАКТИКИ ВИЩИХ СПЕЦІАЛІЗОВАНИХ СУДІВ

Позиції Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ щодо юрисдикції загальних судів

Конституцією України 1996 року закріплено положення про поширення судової юрисдикції на всі правовідносини, що виникають у державі (ст. 124). Це свідчить про піднесення ролі судів у правовій системі держави, оскільки саме з цього часу їх компетенція охоплює всі спори про право та інші правові питання, що потребують юридичного вирішення. Таким чином, разом із втіленням у життя Конституції України і прийняттям нових процесуальних кодексів актуальність інституту підвідомчості поступово відходить на другий план. Визначальною стає проблема не стільки розподілу компетенції між різними юрисдикційними органами щодо вирішення життєвих спірних питань, скільки між самими судами й ланками судової системи: загальними, господарськими та адміністративними судами, а також Конституційним Судом України. Вирішення цього завдання покладено на відносно новий міжгалузевий інститут судової юрисдикції, головним завданням якого є розмежування компетенції у вирішенні спорів про право та інших правових питань тільки між судами загальної юрисдикції та Конституційним Судом України.

Сьогодні на практиці категорія «цивільна юрисдикція» ототожнюється з неоднозначним вирішенням питання про належність того чи іншого спору до відання конкретного суду, що в кінцевому підсумку призводить до порушення права людини на справедливий і публічний розгляд її справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом (п.1 ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року).

З огляду на практичну потребу правозастосовних органів у виробленні критеріїв відмежування цивільної юрисдикції від інших видів судової юрисдикції, а також уніфікації загальних процедур розгляду різних категорій справ, насамперед, цивільних, господарських та адміністративних, Пленумом ВСС України з розгляду цивільних і кримінальних справ (далі – ВСС України) 1 березня 2013 року була прийнята постанова №3 «Про деякі питання юрисдикції загальних судів та визначення підсудності цивільних справ».

Відповідно до положень постанови цивільна юрисдикція тлумачиться як визначена законом сукупність повноважень судів щодо розгляду цивільних справ, віднесених до їх компетенції (ст. 15 ЦПК України).

Фактично, ВСС України виділяє три головні засади, на яких ґрунтується цивільна юрисдикція: 1) система органів, наділених цивільною юрисдикцією (загальні суди); 2) сфера реалізації цивільної юрисдикції (вирішення цивільних справ у широкому розумінні); 3) система процесуальних форм реалізації цивільної юрисдикції (категорія цивільної справи і провадження в суді першої інстанції, в якому ця справа розглядається). Проте більш пильну увагу у змісті постанови приділено власне розумінню поняття цивільних справ, розгляд яких здійснюється за правилами цивільного судочинства.

Так, статтю 15 ЦПК України передбачено, що у порядку цивільного судочинства суди розглядають справи про захист порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів, що виникають із цивільних, житлових, земельних, сімейних, трудових відносин, а також з інших правовідносин, крім випадків, коли розгляд таких справ за Кодексом адміністративного судочинства України (ст.17), Господарським процесуальним кодексом України (статті 1, 12), Кримінальним процесуальним кодексом України або Кодексом України про адміністративні правопорушення віднесено до компетенції адміністративних, господарських судів, до кримінального провадження чи до провадження в справах про адміністративні правопорушення. ВСС України в цьому контексті поставив перед собою чітке завдання: на підставі аналізу чинного національного законодавства перелічити всі так звані цивільні справи, розгляд яких можливий за правилами ЦПК України.

Зокрема, суди мають виходити з того, що критеріями відмежування справ цивільної юрисдикції від інших є, по-перше, наявність у них спору про право цивільне (справи за позовами, що виникають із будь-яких правовідносин, крім випадків, коли розгляд таких справ проводиться за правилами іншого судочинства), по-друге, суб'єктний склад такого спору (однією зі сторін у спорі є, як правило, фізична особа).

Керуючись вище визначеними критеріями, Пленум ВСС України перелічує справи, які розглядаються у порядку цивільного судочинства та які не підлягають розгляду за правилами ЦПК України:

У порядку цивільного судочинства розглядаються	Не підлягають розгляду за правилами ЦПК України	Зауваження
1) справи про захист гідності, честі фізичної особи, а також ділової репутації фізичної чи юридичної особи, навіть в тому випадку, коли стороною є органи державної влади та/або органи місцевого самоврядування	1) справи про захист ділової репутації між юридичними особами та іншими суб'єктами підприємницької діяльності у сфері господарювання та іншої підприємницької діяльності (господарське судочинство)	
2) спори, пов'язані з використанням об'єктів авторського і суміжних прав, незалежно від того, що відповідачем у справі може виступати Державна служба інтелектуальної власності	2) спори, пов'язані з використанням інших об'єктів права інтелектуальної власності, де обов'язковою є державна реєстрація права, за позовами до Державної служби інтелектуальної	

Україні як орган державної влади (суб'єкт владних повноважень)	власності України як органу державної влади залежно від предмета та підстави позову і при наявності публічно-правового характеру спору	
3) спори, пов'язані із земельними відносинами, в яких хоча б однією зі сторін є фізична особа, незважаючи на участь у них суб'єкта владних повноважень (наприклад, позови про визнання недійсними рішень органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування щодо видання дозволу на виготовлення (розроблення) проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки, вирішення інших питань, що відповідно до закону необхідні для набуття і реалізації права на землю, про надання чи передачу земельної ділянки у власність або користування чи невіршення цих питань, припинення права власності чи користування землею)	3) справи про примусове відчуження земельних ділянок у разі недосягнення згоди з власником земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, щодо їх викупу для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності, про цивільну відповідальність за порушення земельного законодавства, про повернення самовільно зайнятих земельних ділянок (адміністративне судочинство)	Така позиція ВССУ суперечить рішенню Конституційного суду України (яке є обов'язковим) від 01.04.2010 року, відповідно до якого положення п.1 ч.1 ст. 17 КАС України стосовно поширення компетенції адміністративних судів на „спори фізичних чи юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень (нормативно-правових актів чи правових актів індивідуальної дії), дій чи бездіяльності“ слід розуміти так, що до публічно-правових спорів, на які поширюється юрисдикція адміністративних судів, належать і земельні спори фізичних чи юридичних осіб з органом місцевого самоврядування як суб'єктом владних повноважень, пов'язані з оскарженням його рішень, дій чи бездіяльності
4) справи за позовами державних природоохоронних органів або прокурорів у їх інтересах до фізичних осіб про відшкодування шкоди, заподіяної внаслідок порушення законодавства про охорону навколишнього природного середовища		
5) спори, одним із суб'єктів якого є Фонд соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України, зокрема, справи про оскарження рішень медико-соціальної експертної комісії, повідомлень медичних установ і актів розслідування нещасних випадків й хронічних професійних захворювань		
6) клопотання про визнання та виконання арбітражного рішення (незалежно від місця знаходження арбітражу – чи на території України, чи за кордоном)		
7) колективні трудові спори незалежно від того, що у справі є юридичні особи		
8) справи, пов'язані зі створенням, діяльністю, управлінням інших суб'єктів господарювання, які не є господарськими товариствами (кооперативи, приватні, колективні підприємства тощо), якщо стороною у спорі є фізична особа; за участю спадкоємців учасників господарських товариств, які ще не стали їх учасниками; трудові спори між господарським товариством і його учасником (акціонером, засновником)	4) вимоги про поновлення строку звернення до боржника щодо його грошових зобов'язань, що виникли до порушення провадження у справі про банкрутство, та про зобов'язання включити до переліку кредиторів (господарське судочинство)	
9) спір фізичної особи, яка має статус суб'єкта підприємницької діяльності, у цивільно-правових, житлових чи інших правовідносинах, що не має ознак господарського та не пов'язаний з господарською діяльністю		

<p>10) спори між боржниками і стягувачами, а також спори за позовами інших осіб, прав та інтересів яких стосуються нотаріальні дії чи акт, у тому числі про визнання виконавчого напису таким, що не підлягає виконанню повністю або частково, про повернення стягнутого за виконавчим написом вирішуються судом у порядку цивільного судочинства за позовами боржників або зазначених осіб до стягувачів, якщо однією зі сторін відповідного спору є фізична особа</p>		
<p>11) справи про оскарження рішень місцевих органів державної виконавчої влади щодо володіння і користування культовими будівлями і майном</p>		
<p>12) спори про визнання недійсним аукціону (прилюдних торгів) або визнання його таким, що не відбувся, проведеного спеціалізованою організацією щодо реалізації майна, на яке було накладено арешт за виконавчим документом, якщо однією з його сторін є фізична особа</p>		
<p>13) скарги сторони виконавчого провадження на рішення, дії та бездіяльність державного виконавця чи іншої посадової особи Державної виконавчої служби України під час виконання судових рішень, ухвалених за правилами ЦПК України</p>	<p>5) скарги інших учасників виконавчого провадження та осіб, які залучаються до проведення виконавчих дій на рішення, дії та бездіяльність державного виконавця чи іншої посадової особи ДВС України (адміністративне судочинство); 5¹) скарги на рішення, дії та бездіяльність державного виконавця чи іншої посадової особи ДВС під час виконання судових рішень, ухвалених господарським судом відповідно до ГПК, підлягають розгляду господарськими судами (стаття 121-2 ГПК)</p>	<p>Відповідно до інформації про узагальнення судової практики розгляду судами скарг на рішення, дії або бездіяльність державного виконавця чи іншої посадової особи державної виконавчої служби під час виконання судового рішення у цивільній справі, затвердженої ВСС України 28.01.2013 р. №24-152/0/4-13 у порядку цивільного судочинства оскаржуються й дії та бездіяльність органів ДВС під час виконання рішень міжнародного комерційного арбітражу та інших третейських судів, якщо виконавчі документи на примусове виконання таких рішень видано судами цивільної юрисдикції (розділи VIIІ, VIII ЦПК)</p>
<p>14) спір між органом державної влади та/або органом місцевого самоврядування як суб'єктом публічного права та суб'єктом приватного права - фізичною особою, в якому управлінські дії суб'єкта владних повноважень спрямовані на виникнення, зміну або припинення цивільних прав фізичної особи</p>	<p>6) спори за позовами податкових органів про стягнення заборгованості орендної плати за земельні ділянки, які перебувають у державній або комунальній власності</p>	
<p>15) трудові спори за участю особи, призначеної у державному секторі економіки через систему організаційно-господарських повноважень відповідних органів управління на посаду керівника юридичної особи - суб'єкта господарської діяльності (наприклад, керівник житлово-експлуатаційної організації, призначений на цю посаду відповідним органом місцевого самоврядування), що функціонує на основі права господарського відання або права оперативного управління, або за рішенням органу місцевого самоврядування</p>	<p>7) спір між сторонами з приводу здійснення органом владних повноважень (управлінням праці та соціального захисту населення виконавчого комітету районної ради), делегованих йому законом, щодо контролю за розподілом бюджетних коштів, спрямованих на виплату субсидій для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг (адміністративне судочинство)</p>	

<p>16) спори щодо права особи на житло (приватизація житла, взяття на облік громадян, які потребують поліпшення житлових умов, або зняття із такого обліку, надання житла, користування жилим приміщенням у будинку державного чи приватного житлового фонду, житлово-будівельних кооперативів, у гуртожитках, встановлення автономного опалення у приміщенні державного житлового фонду, зняття з реєстраційного обліку місця проживання за наявності спору, зобов'язання органу влади чи органу місцевого самоврядування здійснити необхідні дії щодо утримання у належному стані житлового будинку, виселення, а також спори щодо забезпечення житлових прав мешканців гуртожитків, незалежно від участі у справі як відповідача суб'єкта владних повноважень</p>	<p>8) позови міських центрів зайнятості (суб'єкт владних повноважень) про стягнення безпідставно отриманої допомоги по безробіттю внаслідок умисного невиконання громадянами України – застрахованими особами своїх обов'язків та зловживання ними (адміністративне судочинство)</p>	
<p>17) спори про право власності на майно, на речове право на чуже майно, якщо однією із сторін є фізична особа, незалежно від участі у них органу державної влади та/або органу місцевого самоврядування (наприклад, це спори щодо безпідставної відмови органом місцевого самоврядування у дозволі на переобладнання чи перепланування житлового будинку, відмови у здійсненні забудови чи дозволі на будівництво тощо, якщо вони безпосередньо пов'язані з виникненням та здійсненням права власності на майно; спори щодо договору найму в будинках державного і громадського житлового фонду)</p>	<p>9) позови управління праці та соціального захисту населення (суб'єкт владних повноважень) про стягнення безпідставно отриманої суми державної допомоги сім'ям з дітьми, виплачені надміру внаслідок зловживань з боку громадян (у результаті подання документів із свідомо неправдивими відомостями, неподання відомостей про зміни у складі сім'ї, приховування обставин, що впливають на виплату державної допомоги, тощо) (адміністративне судочинство)</p>	
<p>18) спори за участю фізичних осіб про визнання незаконним і скасування (повністю або частково) свідоцтва про право власності на нерухоме майно, виданого владним органом з порушенням цивільного законодавства</p>		
<p>19) вимоги заінтересованих осіб про визнання рішень про встановлення опіки та піклування над дітьми незаконними або визнання незаконними дій чи бездіяльності органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб</p>		
<p>20) спори з приводу стягнення безпідставно сплачених грошових сум з осіб, які прийняті або звільнені з публічної служби</p>		
<p>21) справи про відшкодування шкоди, завданої суб'єкту владних повноважень, незаконним звільненням працівника, якого було поновлено на роботі зі стягненням середнього заробітку за час вимушеного прогулу, яке сталося з вини посадової особи суб'єкта владних повноважень, якщо вони не заявлені в одному провадженні з вимогою вирішити публічно-правовий спір</p>		

Перелік цивільних справ, які розглядаються в порядку цивільного судочинства, і перераховані в постанові Пленуму ВСС України, не є вичерпним. В цьому контексті можна згадати постанову Пленуму ВСС України №4 від 01.03.2013 року «Про деякі питання застосування судами законодавства при вирішенні спорів про відшкодування шкоди, завданої джерелом підвищеної небезпеки». Зокрема, в п.2 постанови зазначається, що справи, які виникають із відносин відшкодування шкоди, підлягають розгляду в порядку цивільного судочинства у разі, якщо однією зі сторін є фізична особа. При цьому позов юридичної особи (фізичної особи - підприємця) до юридичної особи (фізичної особи - підприємця) із залученням фізичної особи - водія як третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, з урахуванням положень статей 1, 12 ГПК не підлягає розгляду в порядку цивільного судочинства. Крім того, питання юрисдикції загальних судів відображені в постанові Пленуму ВС України № 5 від 28.06.1991 року із змінами від 25.05.1998 року «Про практику розгляду судами цивільних справ, пов'язаних з діяльністю гаражно-будівельних кооперативів», постанові Пленуму ВСС України №5 від 30.03.2012 року «Про практику застосування судами законодавства при вирішенні спорів, що виникають із кредитних правовідносин» та ін.

В цілому, варто відзначити, що вивчення судової практики дає підстави зробити висновок про неможливість уникнення конкуренції цивільної юрисдикції з іншими видами судової юрисдикції при сучасній судовій системі і процесуальному законодавстві за допомогою внесення окремих змін і доповнень до чинних процесуальних кодексів. У концептуальному плані остаточне вирішення питання про конкуренцію судових юрисдикцій вбачається в уніфікації процесуального законодавства.

*Марія Володимирівна Логвінова,
заступник директора Юридичного інституту,
кандидат юридичних наук, доцент*

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю: НОВІ ФОРМИ НАВЧАННЯ

Поглиблення знань про інноваційну діяльність

Освіта має випереджати практику, тому програми підготовки студентів повинні бути достатньо насичені і використовувати найсучасніші методи як теоретичної, так і практичної підготовки.

В Юридичному інституті ведеться постійна робота по вивченню та застосуванню в навчальному процесі сучасних освітніх методик та технологій, як і за світовим досвідом ефективно використовуються в освіті. Тут доповнюється структура аудиторних занять і запроваджуються нові форми занять, які вимагають гнучкого поєднання сучасних методів викладання. Заняття доповнюються інтерактивними засобами з використанням мультимедійних технологій; а також проводяться предметні та міждисциплінарні тренінги, ситуаційні вправи, процесуальні ігри, дистанційні форми навчання. Такі методики роблять навчальний процес гнучким з огляду на місце його проведення, вибір матеріалу, дозволяють врахувати індивідуальні запити та інтереси студентів.

Нещодавно проводилось практичне заняття з Господарського права України в Бізнес-інкубаторі Івано-Франківська по тематиці інноваційної діяльності, однією з форм реалізації якої є інкубатори. Організації під неоднозначною назвою «інкубатори» з'явилися в Україні не так давно, і не широко відомі населенню. Згідно статті 1 Закону України «Про інноваційну діяльність», вони можуть відноситись до інноваційних підприємств, а детальніше про них студенти дізнавались від адміністратора Бізнес-інкубатора Івано-Франківської області – Володимира Миколайовича Малога.

Володимире Миколайовичу, розкажіть про Бізнес-інкубатор, який Ви очолюєте в Івано-Франківській області.

Такого роду інкубатори є лише в декількох областях України, і підприємці Івано-Франківського краю отримали можливість новітньої підтримки підприємництва, що передбачає надання офісних приміщень для ведення господарської діяльності, повний спектр послуг щодо підтримки бізнесу, сприяння у пошуку виробничих площ та фінансових ресурсів.

Яким чином підприємці нашого краю можуть отримувати таку підтримку?

Щоб стати учасником Бізнес-

інкубатора, особа повинна бути потенційним чи діючим суб'єктом підприємницької діяльності на території Івано-Франківської області не більше двох років, мати перспективну для регіону бізнес-ідею, могли реалізувати представлений бізнес-план, мати можливість навчатися, співпрацювати з іншими бізнес-інкубантами.

Тобто, людині не обов'язково бути підприємцем?

Не обов'язково, але вона в майбутньому може зареєструватися, як фізична особа-підприємець. Ми можемо їй допомагати у цьому процесі. Бізнес-план також не обов'язковий для представлення, ми можемо навчити складати його вже на місці. Головне, щоб існувала чітка ідея для ведення бізнесу та велике бажання досягти успіху у цьому.

Які ще види діяльності Бізнес-інкубатора, в чому ще полягає підтримка його учасників?

Можуть надаватися різного роду консультації з економічних, фінансових, організаційних, юридичних питань. До видів нашої діяльності,

крім консультаційних послуг, входять також комунікаційні, комп'ютерні, маркетингові, рекламні, навчально-просвітницькі, тренінгові послуги, надаються робочі офісні місця, може здійснюватись підбір кадрів та навчання персоналу.

А якщо бізнес-інкубант захоче самостійно вести бізнес поза межами Бізнес-інкубатора?

Він може в будь-який час вийти з участі в Бізнес-інкубаторі. Через певний час учасники можуть набувати знання та досвід, а саме основне – прибуток, який дозволяє їм вести самостійний бізнес, винаймати офісні приміщення, тоді ми можемо надавати «післяінкубаційний» пакет послуг. Ми радіємо з приводу «росту» наших бізнес-інкубантів, тому що навчання і праця, яка в них вкладається, дає свій позитивний результат.

Як створився Івано-Франківський бізнес-інкубатор, в якій організаційно-правовій формі він діє та кому підпорядковується?

Наш Бізнес-інкубатор є громадською організацією, яка створилася за сприяння Європейського Союзу для під-

римки ноу-хау, розбудови зони стабільності, демократії і розвитку, підтримуючи культурну різноманітність, толерантність та свободу особистостей.

Європейський Союз ділиться своїми досягненнями та цінностями з країнами та людьми за межами його кордону.

На занятті студенти отримали ще ряд важливих відповідей не лише по темі інноваційної діяльності, а й з приводу ведення бізнесу на прикладах з практики, про те, якими властивостями повинна володіти людина для того, щоб досягти успіху в бізнесі. Можливо дехто з них і «загориться ідеєю» вести власний бізнес, але отримані знання так чи інакше знадобляться всім.

*Лілія Василівна Федюк,
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри
цивільного права
Юридичного інституту
Прикарпатського
національного університету
імені Василя Стефаника*

Я ЛЮБЛЮ ЮРИДИЧНИЙ ІНСТИТУТ

Чим запам'ятався нам цей навчальний рік ?

За вікном весна, а серце «гріє думка», що скоро остання сесія в цьому навчальному році, а за нею практика. Вже будуємо плани на літні канікули, подумки загадуємо наперед веселий відпочинок, однак хочемо пригадати ті приємні події, які ми пережили разом... тут у стінах Юридичного... події за весь навчальний рік!

Традиційно все розпочалося з 1 Вересня – Дня знань! (Так, так, 1 – ще Вересня не тільки в школярів.) Всіх студентів гостинно зібрала актовка зала Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника на урочистий концерт, на якому не обійшлося без традиційної вже посвяти в першокурсники. Також у вересні відбулась щорічна Всеукраїнська науково-практична конференція «Вдосконалення правового регулювання корпоративних відносин», в якій взяли участь провідні вчені, що займаються вивченням проблем корпоративного права. 8 жовтня студенти та викладачі Юридичного інституту святкували своє професійне свя-

то – День Юриста. Розпочалося все з нагородження активних студентів грамотами від дирекції. Але цей День Юриста був особливим – адже наш Юридичний інститут відзначав і 20-річчя заснування.

До цієї дати інститут готувався з усією серйозністю: було видано два унікальні видання: «Збірник наукових праць викладачів Юридичного інституту» та «Юридичний інститут: 20 років поступу», випущено ювілейний випуск газети «ЮрФакти плюс», а також яскраві інформаційні стенди з історії та сьогодення Юридичного інституту, підготовано книгу побажань та вітань.

Ранок розпочався із проведення урочистої Академії з нагоди 20-річчя Юридичного інституту, де нас

вітали шановані гості із різних навчальних закладів України, випускники інституту і представники державної влади та місцевого самоврядування, відзначали значні досягнення інституту та його кращих студентів. Завершився день чудовим святковим концертом у актовому залі Університету.

А в листопаді у нашому інституті почали діяти курси з підготовки арбітражних керуючих та розпочато видачу студентам дипломів європейського зразка. Активну роботу розпочало студентське радіо «Ю-Хвиля»!

Грудень був багатий на цікаві події: на базі Юридичного інституту відбувся перший Всеукраїнський конкурс з корпоративного права на тему: «Вдосконалення правового регулювання корпоративних відносин». Організаторами конкурсу виступили Наукове товариство студентів Юридичного інституту, а також активісти Івано-Франківського обласного осередку Ліги студентів АПУ, що діє на базі Юридичного інституту. Учасниками конкурсу стали студенти 3 - 4 курсів, а також магістранти 1, 2 року навчання різних ВНЗ України. Переможці конкурсу отримали дипломи за зайняті місця, а також цінні подарунки.

12 грудня в актовій залі Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника усі бажаючі мали змогу побачити відтворений студентами Юридичного інституту обряд Андріївських вечорниць. Присутніми були і викладачі Юридичного інституту з рідними та близькими, атмосфера була доброзичливою та святковою.

У грудні також відбувся феєричний конкурс краси «Містер ПНУ ім. В. Стефаника 2012», в якому взяли участь 12 студентів різних факультетів та інститутів. Містером ПНУ ім. В. Стефаника став студент 4 курсу Юридичного інституту Яковичин Володимир. Перший віце-містер, а також Містер-Інтернет названий Негрич Назар (3 курс Юридичного інституту). Титул

«Містер глядацьких симпатій» також завоював студент 4-го курсу Юридичного інституту Мариняк Олександр. Конкурс мав благодійний характер, адже половина зібраних коштів була витрачена на купівлю нових ліжечок для дітей в Надвірнянському будинку дитини, де виховуються дітки до 4-х років.

В День Св. Миколая студенти-представники Профспілки Юридичного інституту здійснили незабутню поїздку до дитячого будинку для проведення зустрічі з дітками у формі театралізованої святкової постановки та цікавих ігор, які супроводжувалися врученням подарунків до Дня Св. Миколая, до збору яких долучились студенти та дирекція Юридичного інституту.

Лютий запам'ятався нам Днем всіх закоханих! Це свято, за традицією, святкували в холі Юридичного інституту, де бажаючі могли взяти участь й поборотися за титул «Валентин та Валентина». У кінці лютого можна було долучитись і до роботи науково-практичного семінару «Розслідування злочинів проти довкілля: національний та міжнародно-правовий аспекти» за участю викладачів та студентів Юридичного інституту і представників судів, правоохоронних органів та органів управління у сфері навколишнього середовища!

Березень залишив теплі спогади про Міжнародний Жіночий День, який не могли не відсвяткувати й ми, студенти. В цей день дарували обійми кожній дівчині. А на великій перерві профком студентів підготував маленькі подаруночки – зроблені власноруч у техніці орігамі тюльпани, які наші галантні юнаки дарували усім жінкам інституту.

Але ми не тільки розважались, а й працювали – у березні в Юридичному інституті Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника відбулась Міжнародна науково - практична конференція «Політика в сфері бо-

ротьби зі злочинністю», яка зібрала знаних науковців у сфері кримінального права з усієї України!

В квітні відбулись дві щорічні конференції Юридичного інституту: Всеукраїнська науково-практична конференція молодих вчених і аспірантів «Вдосконалення правового регулювання прав та основних свобод людини і громадянина» та Всеукраїнська наукова студентська конференція «Законодавство України: погляд молодих правників».

Також студентами-консультантами Юридичної клініки Юридичного інституту було вперше проведено модельне показове судове засідання, на якому були присутні викладачі Юридичного інституту та практикуючі юристи «Західно-українська правнича компанія», які наголосили, що проведення таких практичних занять є надзвичайно позитивним та дає студентам необхідне володіння практичними навичками.

У травні ми здаємо дипломні та магістерські роботи і завершуємо навчання, готуючись до майбутніх іспитів! А ще – 23 травня, в актовій залі ПНУ проводився конкурс краси «Міс Прикарпатського Національного Університету».

Звісно, попереду нас чекає ще чимало цікавих та неповторних подій, а зараз, завершуючи свої спогади-підсумки, хочу запросити Вас брати активну участь в житті інституту, адже студентські роки найяскравіші та найемоційніші тоді, коли вони різносторонні та активно проведені! Щастя Вам!

*Белюженко Юліана,
2 курс*

Шляхи боротьби зі злочинністю серед молоді

«Діти – наші квіти». *Саме так звучить українське народне прислів'я. Але чи користується воно актуальністю і сьогодні?*

Сучасне молоде покоління відрізняється від своїх попередників і, на жаль, не в кращий бік. Починаючи з підліткового віку, велика кількість молодих людей перестає займатися саморозвитком та ступає на хибний шлях злочинності. І ця проблема була і залишається однією з найгостріших у нашій країні.

Упродовж 2012 року неповнолітніми або за їх участю скоєно 14 238 злочинів, тобто кожен 30-ий є правопорушником. Якщо ж говорити виключно про дітей – це 9 677 злочинів, у тому числі 2 885 – тяжких та особливо тяжких. Щодня підлітки в Україні вчиняють понад 100 злочинів, у тому числі одне вбивство або злочин із заподіянням тяжких тілесних ушкоджень, одне зґвалтування, два-три розбійні напади, вісім пограбувань, сімдесят крадіжок приватного та державного майна. На кінець 2012 року у підрозділах кримінальної міліції у справах дітей органів внутрішніх справ України перебуває 14 тисяч 213 дітей.

Першим важливим кроком на шляху гуманізації роботи органів дізнання та суду з дітьми стала розробка та ухвалення Концепції розвитку кримінальної юстиції щодо неповнолітніх в Україні. Робота над даною Концепцією тривала довгі роки й супроводжувалася жорсткою критикою з боку громадськості. Проблема полягає в тому, що значна частина громадських організацій і, навіть, церква активно виступають проти реалізації принципів ювенальної юстиції, незважаючи на зарубіжний досвід.

Найважливішим аргументом противників цього нововведення

є узаконення самосуду батьків (наприклад, за підвищення голосу на своїх дітей). Але дане твердження не виражає основного завдання ювенальної юстиції – підвищення рівня захисту прав дитини в державі.

Тому представники групи з питань розробки згаданої вище концепції вирішили замінити слово «ювенальна» на «кримінальна» та працювати над документом, сконцентрувавшись переважно на правах дітей, що перебувають у конфлікті з законом. У підсумку було розроблено поетапний план дій щодо:

- вдосконалення системи профілактики дитячої злочинності;

- запровадження відновлювального правосуддя, яке дає правопорушникові шанс на договірні основі відшкодувати матеріальну, емоційну та фізичну шкоду потерпілому, взявши таким чином відповідальність за скоєний злочин;

- створення ефективної системи реабілітації неповнолітніх, які вчинили правопорушення, з метою їх перевиховання.

Реалізація концепції передбачена на 2011-2016 рр. Сьогодні вже 2013 рік, але істотних змін у виконанні задуманого так і не відбулося. Варто зазначити і про недосконалість змісту Концепції кримінальної юстиції щодо неповнолітніх, які стали жертвами та свідками злочину.

Велику роль у становленні ювенальної юстиції відіграв новий Кримінальний процесуальний кодекс України. Завдяки йому вдалося запровадити цілу низку норм, які передбачають спеціалізацію слідчих досудового слідства, а також суддів, які розглядають справи, пов'язані з дитячою злочинністю. Проте, він потребує доопрацю-

вання, оскільки залишається не вирішеним питання про гуманне проведення допиту дітей, які вчинили правопорушення, а також стали жертвами або свідками злочину.

У кримінальній міліції у справах дітей МВС України також відбулася низка серйозних змін:

- було знято гриф таємності з наказу МВС, що регламентує її діяльність, тому громадськість може тепер контролювати роботу правоохоронців і повідомляти у вищі інстанції про допущені ними порушення;

- з квітня 2011 р. істотно змінено підхід до пошуку зниклих дітей. Тепер при надходженні відповідної заяви порушується кримінальна справа за фактом убивства, що дає змогу консолідувати зусилля правоохоронців, спрямовані на пошуки зниклої дитини.

Серед новацій, які очікують правоохоронців у справах неповнолітніх, буде й поглиблення профілактичної роботи з дітьми, які вчинили більше ніж два адміністративні правопорушення. Також передбачається, що за кожним навчальним закладом буде закріплені так звані шкільні офіцери міліції.

Сьогодні нам залишається тільки чекати від чинної влади якісного виконання їхніх планів та обіцянок. Але варто також пам'ятати, що для вирішення будь-якої проблеми не тільки державного, але й міжнародного масштабу, потрібно починати, перш за все, з себе. Тому задумайтесь чи вірний Ви обрали шлях в житті та не будете байдужими до виховання братів, сестер і, особливо, власних дітей.

*Затолук Мар'яна,
1 курс*

ЮРИДИЧНИЙ КОЛЕДЖ ПОДЯКА

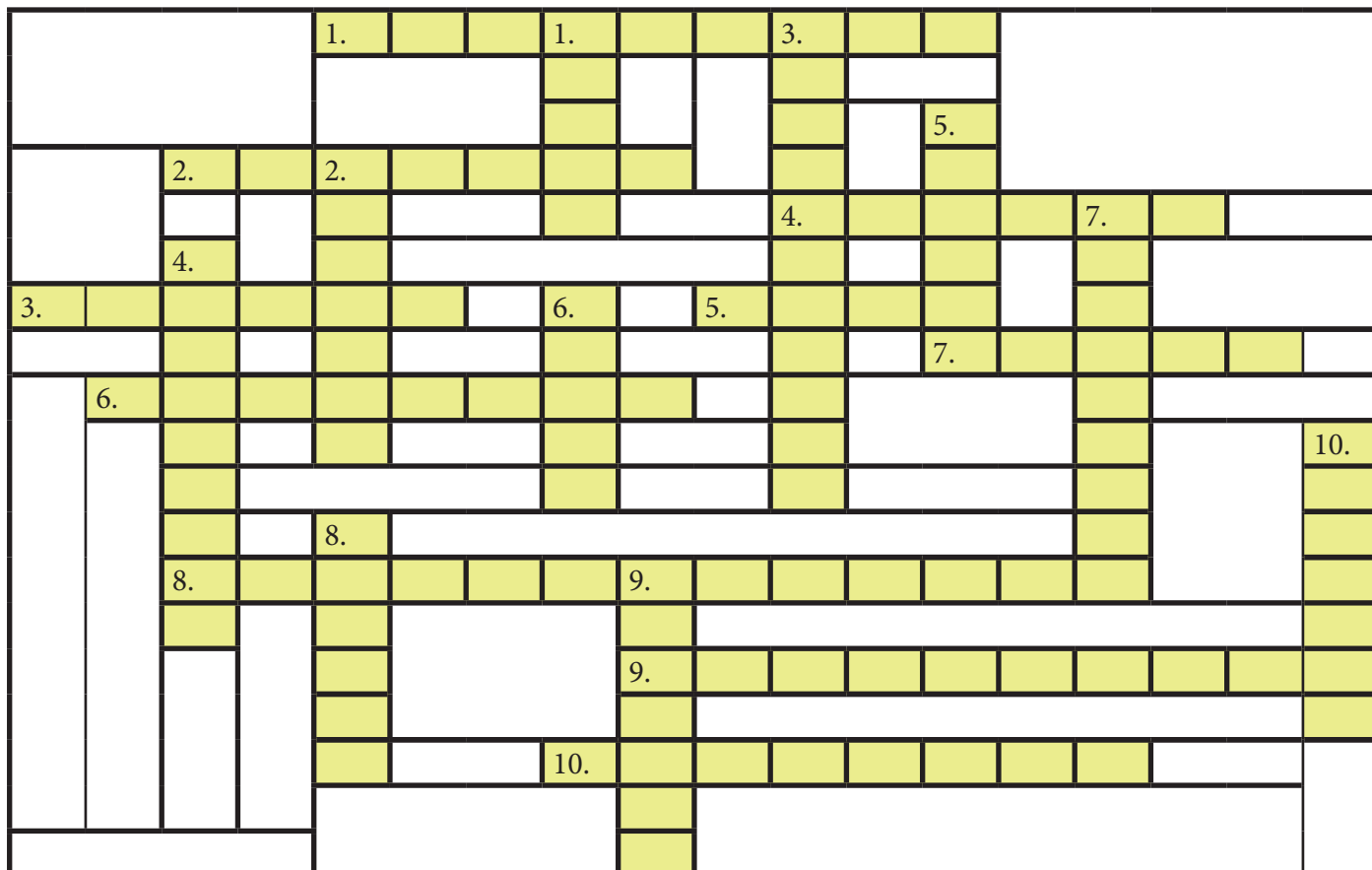
Ось вже промайнув рік з того моменту, коли ми, студенти четвертого курсу Юридичного коледжу святкували випускний. Всі раділи тому що пройшли ще одну важливу сходинку в нашому житті – закінчили навчальний заклад, здобули дипломи, і кожен пішов своєю життєвою дорогою, яка приготувала круті повороти і важке роздоріжжя, адже кожен тепер самостійний, і кожен постав перед вибором своєї життєвої дороги. Всі розбіглися, але кожен з нас, незважаючи на різні перипетії, які відбувалися протягом чотирьох років навчання, з усмішкою на обличчі переглядає фото, які зафіксували моменти радісного студентського життя, з нетерпінням

чекає зустрічі з одногрупниками, щоб згадати як це все було, та щоразу заходячи в соціальні мережі, спішить погортати всі оновлені фото, щоб довідатись, як склалось життя інших і поділитись своїми новинами.

Ті життєві мудрості, якими ділились з нами наші наставники – викладачі, залишаться для нас неоціненним скарбом, адже кожен з нас почерпнув щось із занять, хтось назавжди запам'ятав закони логіки, хтось – визначення з теорії держави і права, хтось витратив кілька безсонних ночей, щоб вчасно здати курсову роботу, а хтось просто зрозумів, як легко можна помилитись в людях, які тебе оточують і яким ти довіряв...

Тепер, коли кожен з нас займається чимось своїм, ми, випускники Юридичного коледжу 2012 року, хочемо подякувати викладачам Юридичного коледжу та інституту за те, що незважаючи на нашу поведінку на заняттях та погану підготовку до практичних, вони все одно не втрачали бажання дати нам більше і більше інформації, яка б нам згодилася не тільки в обраній професії, а й у житті. ДЯКУЄМО ВАМ, і бажано, щоб Ви не втрачали своїх сил і насаги, щоб побільше було позитивних моментів на Вашій нелегкій ниві, а головне – здоров'я Вам міцного-міцного. Не забувайте про нас.

*Аксюк (Томашевська)
Роксолана*

По горизонталі:

1. Рішення вищих судових органів у певній справі, що далі є обов'язковими для судів при розв'язанні аналогічних справ.

2. Насильницьке захоплення державою всієї або частини території іншої держави або народу і включення її до свого складу. За міжнародним правом – один з видів агресії, що передбачає настання міжнародно-правової відповідальності.

3. Особа, яку або призначають відповідні органи, або обирають самі сторони за добровільною згодою з метою розв'язання спорів, конфліктів, суперечок.

4. З точки зору теорії пізнання, цей метод є необхідним етапом прояву пізнавальної діяльності свідомості. У сукупності з аналізом, цей метод дозволяє отримати уявлення про зв'язки між складовими предмета вивчення.

5. Судова суперечка.

6. Принцип цивільного права. У філософії права його ще називають «формальним».

7. Так «в народі» називають осіб, винних у вчиненні злочинів, передбачених Розділом 16 КК України.

8. Здійснення, виконання державою міжнародних правових норм. Також використовується для позначення впровадження міжнародних правових норм, або норм права інших держав в національну правову систему. Ще одне значення цього терміну використовується в теорії права як вид систематизації законодавства.

9. Особливий різновид суб'єктивних прав, в яких немає кореспондуючих обов'язків.

10. Заборона або обмеження, що встановлюються органами державної влади на використання чи розпорядження будь-яким майном.

По вертикалі:

1. Уступка, на платній основі, кредитором свого права вимагати гроші чи інші цінності, на користь третьої особи, до якої за договором переходить визначений таким договором обсяг прав вимагати від дебітора виконання ним свого боргового зобов'язання, яке виникло в нього перед первісним кредитором.

2. Юридична особа, яка від свого імені випускає цінні папери і зобов'язується виконувати обов'язки, що випливають з умов їх випуску.

3. Звільнення від якої-небудь залежності, скасування якихось обмежень, зрівняння у правах.

4. Різновид боргового цінного паперу.

5. Головна особа у державі (пам'ятаємо, що форми держав є різні).

6. Один з критеріїв, що використовується для виокремлення самостійної галузі або інституту права.

7. Процес виведення населення і життєважливіх ресурсів першої необхідності з території можливої загрози від катастрофи чи воєнного конфлікту. Активно використовується в предметі «Охорона праці».

8. Стандартний документ, який засвідчує право придбати або продати цінні папери (товари, кошти) на визначених умовах у майбутньому, з фіксацією ціни на час укладення такого документу або на час такого придбання за рішенням сторін контракту.

9. Особа, яку ЦПК України відносить до категорії «інших учасників». Функція цієї особи – забезпечення дослідження доказів.

10. Одна з підстав припинення зобов'язань. Новела ЦК України 2003 року.

Тарас Жарський

Наші координатори

ЛОГВІНОВА Марія Володимирівна,
МИКИТИН Юрій Іванович,
Світлана Миколаївна, ЗОЗУЛЯК Ольга
Ігорівна, СІЩУК Ліліана Василівна,
Євгенія Дмитрівна, ГАНКЕВИЧ-ЖУРАВЛІОВА
Ольга Михайлівна, ПИТЛІОВАНА Вікторія
Павлівна, КОЗИЧ Ігор Васильович,
Степан Мирославович

Хто ми? Редколегія

Харишин Христина, 5 курс, Когут Юлія,
5 курс, Шаріпова Яна, Белюженко Юліана, 2
курс, Фещук Марта, 4 курс, Клименко Настя,
4 курс, Григор Юлія, 4 курс, Радишевська
Зоряна, 3 курс, Корицька Ірина, 3 курс,
Гриньо Влад, 3 курс, Грицак Надія, 3 курс,
Ціцюра Олександра, 3 курс, Бугара Оксана,
2 курс, Угриновська Вікторія, 1 курс, Гладка
Оксана, 1 курс, Затолук Мар'яна, 1 курс

• Офіційний сайт – www.law.pu.if.ua

• «Феміда клуб» - соціальна мережа «Вконтакті» - <http://vk.com/clubfemida>

• «ЮРФАКТИПЛЮС» - соціальна мережа «Вконтакті» - http://vk.com/urfacty_plus

• Прикарпатський правничий клуб у Facebook - <http://www.facebook.com/pr.law.club>

• Юр ТВ на Youtube <http://www.youtube.com/user/TvFemida>

вул. Мельника, 11 а
тел. +38 (0342) 72 00 28
моб.: +38 (095) 75 384 60
моб.: +38 (067) 93 266 93

- ☉ всі види перукарських послуг
- ☉ весільні та вечірні зачіски
- ☉ манікюр
- ☉ педикюр
- ☉ гелеве нарощування нігтів
- ☉ фарбування брів та вій
- ☉ професійна консультація косметолога

MORIS GROUP
LAW COMPANY ЮРИДИЧНА КОМПАНІЯ

СОЛЬСЬКИЙ, ПРОЦІК ТА ПАРТНЕРИ
ЮРИДИЧНА ФІРМА

Запрошуємо до співпраці

Газета "Юрфакти плюс" запрошує до співпраці з виданням практикуючих юристів (нотаріусів, адвокатів, юрисконсультів), працівників правоохоронних органів, суддів. Приймаються до розміщення матеріали, що раніше не були опубліковані або передані до друку в інших виданнях. Матеріали можна надсилати на електронну адресу - lawif@mail.ru. Контактна особа - Зозуляк Ольга Ігорівна, тел. 099-241-26-99.

Вимоги до оформлення матеріалів: обсяг не повинен перевищувати 2 сторінок тексту з інтервалом 1,5; розмір шрифту - 14.

Лабораторія корпоративного права НДІ приватного права і підприємництва НАПрН України

Лабораторія корпоративного права НДІ приватного права і підприємництва НАПрН України, створена та діє на базі Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, пропонує надання роз'яснень та консультацій щодо тлумачення і застосування положень нормативно-правових актів з корпоративного права, а саме з приводу: реєстрації, діяльності, реорганізації та ліквідації господарських товариств та інших суб'єктів господарювання; реалізації і захисту корпоративних прав та інтересів акціонерів, учасників господарських товариств, зокрема з питань здійснення корпоративного управління, відчуження корпоративних прав.

Також спрямовує свою діяльність на вивчення, аналіз та підготовку науково-правових експертних висновків з приводу корпоративних документів товариства (уставний договір, статут, протокол загальних зборів товариства, положення); проведення правової експертизи об'єктів на відповідність нормам корпоративного законодавства (наприклад, щодо укладених договорів купівлі-продажу корпоративних прав та ін.).

Наша сторінка у соціальній мережі Facebook - <http://www.facebook.com/prava.lab>.
Адреса: вул. Шевченка 44 а, контактний телефон - 0993137185.

